

Posudek k přepracované verzi diplomové práce

Barbora Barcalová: Systém ochrany minoritních akcionářů u pravého a nepravého squeeze-out(u)

Rozsah diplomové práce Barbory Barcalové i po přepracování přesahuje požadovaný minimální standard a totéž lze (byť s výhradami) konstatovat o obsahové a formální stránce díla.

Je zřejmé, že diplomantka se snažila odstranit většinu vytýkaných nedostatků předchozího textu a z podstatné části se jí to i podařilo. Nově předložená verze diplomové práce je tak o poznání lepší.

Strukturální vady, na něž upozorňoval posudek k původní verzi, přetrvávají, jejich odstranění by si ale vyžádalo kompletní přepracování díla, je tudíž pochopitelné, že se k němu diplomantka neuchýlila.

Některé pasáže práce jsou i nadále problematičtěji formulované, když z nich není úplně jasné, k jakému závěru vlastně diplomantka dospívá, popř. tento závěr není přesný. Viz např. úvahy o překážkách prohlášení neplatnosti usnesení valné hromady o vytěsnění poté, co rejstříkový soud „přechod jmění“ zapíše do obchodního rejstříku (str. 23 až 25). Bude, myslím, dobré se k tomuto problému vrátit ještě v průběhu ústní obhajoby.

Diplomantka v práci také snad až příliš zbrkle (a bez jakékoliv hlubší úvahy a argumentace) předjímá, že vytěsnění naplňuje znaky vyvlastnění. To má vazbu nejen na otázky ústavní konformity, ale též např. na pojednání o mezinárodních úmluvách a dohodách o ochraně investic. Tento závěr však až dosud nebyl v právní vědě ani v praxi jednotně přijímán a ve světle nedávné judikatury Ústavního soudu již zcela pozbývá na platnosti. Doporučuji, aby i této otázce diplomantka věnovala pozornost při ústní obhajobě.

Vzhledem k datu odevzdání přepracované verze práce je jen logické, že text nezohledňuje vývoj judikatury a právní úpravy po tomto datu. Vzhledem k zásadnímu významu hlavních mezníků v tomto vývoji – nálezů Ústavního soudu ČR, jehož vynesení diplomantka v práci předjímá, a novele provedené zákonem o nabídkách převzetí, bude nicméně nezbytné těmto otázkám věnovat pozornost alespoň při ústní obhajobě. Zejména očekávám, že diplomantka na pozadí argumentů Ústavního soudu ČR zhodnotí, nakolik lze za ústavně konformní pokládat právní úpravu vytěsnění i poté, co nabyla účinnosti zmíněná novela.

Počet formálních vad se v přepracované verzi rovněž snížil, přetrvávají však některé chyby gramatické.

Navzdory uvedeným skutečnostem přepracovanou verzi diplomové práce hodnotím jako zdařilejší a v každém případě způsobilou obhajoby. Její celkové hodnocení ovšem ponechávám plně závislé na průběhu ústní obhajoby, když mnohé otázky bude nutné vyjasnit, popř. doplnit během ní.

V Praze dne 29. dubna 2008

JUDr. Petr Čech, J.L.M.

Posudek k diplomové práci

Barbora Barcalová: Systém ochrany minoritních akcionářů u pravého a nepravého squeeze-out(u)

Rozsah diplomové práce Barbory Barcalové přesahuje požadovaný minimální standard, o obsahové a formální stránce díla však totéž prohlásit nelze.

Diplomantka zvolila náročné, leč poutavé a prakticky relevantní téma a je zřejmé, že jeho studiu věnovala značnou pozornost. Pokulhává však uchopení tohoto tématu a úroveň jeho odborného zpracování.

Problematická je již struktura díla a propojení jednotlivých kapitol a podkapitol. Není snadné sledovat jednotnou linii diplomantčina výkladu. Dílo vrší fakta, aniž je podřizuje zřetelnému cíli. Pasáže o proceduře se bez jasné logiky a disciplíny střídají s úvahami nad ústavní konformitou institutu, popř. s komparací s německou právní úpravou.

Diplomantce je také nutno vytknout četná nepřesná či nejasná vyjádření, popř. zkratkovité úvahy, které by zasloužily hlubší rozpracování. Není např. pravdou, že každý akcionář se podílí na společnosti dle výše vkladu do základního kapitálu (str. 5). Také úvahy o potřebnosti institutu vytěsnění na str. 6 vyznívají povrchně. Vůbec např. nezohledňují problematiku výkonu některých minoritních práv (např. napadat platnost usnesení valné hromady) a jeho negativní vliv na řízení a správu společnosti. Je ostatně s podivem, že uvedené „minoritní“ právo diplomantka nezmiňuje v dalším výkladu na str. 8. Pasáž nadepsaná „informační povinnost“ na str. 22 zahrnuje pouze publicitu ve fázi po přijetí usnesení valné hromady o vytěsnění. O publicitě předepsaných skutečností před tímto okamžikem práce nepojednává, přitom i ona tvoří důležitou součást systému ochrany dotčených akcionářů. Nedostatečně argumentované je pojednání o důvodech, které případně brání soudu vyslovit neplatnost usnesení valné hromady o vytěsnění (str. 23 a 24). Nepřesné je obecné tvrzení o neslučitelnosti úpravy výše protiplnění a jejího přezkumu ze strany České národní banky s komunitárním právem (str. 27). Obtížně srozumitelné jsou příklady uváděné na str. 28. Jako nedostatečně zpracovanou hodnotím pasáž na str. 30, v níž se diplomantka zamýšlí nad koncepcí žaloby, jíž se lze domáhat přezkumu přiměřenosti výše protiplnění. Domnívám se, že diplomantčiny úvahy měly zahrnout též judikaturu Nejvyššího soudu ČR k podobné žalobě u převodu jmění a pokusit se vymezit právě vůči této judikatuře. Ve výčtu podobných nedostatků by bylo možné pokračovat.

Práce ovšem vykazuje také několik formálních vad. V textu na str. 9 a 10 např. diplomantka jen v názvu identifikuje směrnici, o níž pojednává. V dalším výkladu zmiňuje již jen „směrnici“, což není dostatečné, ledaže by zkratku zavedla pro celou práci. Rovněž není možné text podkapitoly koncipovat jako sled odrážek (str. 10), které dokonce ani neodděluje žádná interpunkce. Některé citace se z hlediska tématu práce jeví jako zbytečné – viz např. v poznámce pod čarou č. 28. Poznámkový aparát opakovaně uvádí plné citace týchž děl, seznam použité literatury naopak časopisecká díla cituje jen zkráceně.

Ani stylistická a jazyková úroveň práce není nejlepší, chyby a překlepy se vyskytují. Hned předsádka práce např. uvádí „Univerzita Kalova“. Za optimální nepovažuji ani užívání anglického pojmu „squeeze-out“ a jeho skloňování, když přitom čeština obsahuje odpovídající odborné ekvivalenty.

Ze všech uvedených důvodů dílo hodnotím s rozpaky, jeho konečné ~~hodnocení~~ nicméně ponechávám závislé na výsledku ústní obhajoby.

V Praze dne 14. ledna 2008

JUDr. Petr Cech, LL.M.